

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 430/2016
19.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Т., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. А.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 03.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1238/15 од 23.12.2015. године, у седници већа одржаној 19.04.2016. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Т., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 03.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1238/15 од 23.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 82/15 од 03.09.2015. године оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени и то окр. З.В. на казну затвора у трајању од пет година, окр. С.Х. и М.М. на казне затвора у трајању од по три године и окр. Д.Т. на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Смедереву, окривљених и њихових бранилаца, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1238/15 од 23.12.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених првостепених пресуда бранилац окр. Д.Т., адв. А.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредби члана 438. став 1. тачка 9. и члана 439. тач. 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је окривљени Д.Т. оглашен кривим да је држао опојну дрогу иако то није утврђено ниједним изведеним доказом, те је оглашавајући окривљеног кривим за држање опојне дроге првостепени суд прекорачио оптужбу и повредио одредбу члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, односно да је првостепеном пресудом оптужба прекорачена.

Ово из разлога што је окр. Д.Т. изреком првостепене пресуде оглашен кривим управо за оне радње које су му оптужним актом и стављене на терет. У чињеничном опису радњи наведено је да су окривљени З.В., С.Х., М.М. и Д.Т....неовлашћено ради продаје држали супстанцу...при чему је у изреци пресуде, за сваког од окривљених понаособ, дат опис радњи којима су допринели извршењу кривичног дела, који је идентичан опису истих у диспозитиву оптужног акта.

Бранилац окривљеног у захтеву указује и на повреду одредаба члана 16. став 5. ЗКП, затим члана 428. став 8. ЗКП, 462. ЗКП и указује на пропусте суда у поновљеном поступку, јер није извео ниједан нови доказ у односу на окр. Д.Т., чиме указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Међутим, наведене повреде закона као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног у захтеву указује и на повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, јер је првостепени суд у личним подацима окривљеног навео све осуђујуће пресуде, чак и одлуке из 1990. године и касније све до 2008. године, не узимајући у обзир одредбу члана 98. КЗ која регулише законску рехабилитацију.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Наиме, основ испитивања законитости правноснажне пресуде у погледу одлуке о кривичној санкцији, поводом захтева за заштиту законитости (члан 485. став 4. ЗКП) је само повреда закона у смислу члана 439. тачка 3. ЗКП, која

подразумева, пре свега, прекорачење овлашћења које суд има по закону доносећи ову одлуку, а не оцена суда о постојању и значају околности које су у смислу члана 54. став 1. КЗ од утицаја на одлуку о врсти и висини кривичне санкције.

У конкретном случају, окр. Д.Т. је за кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је оглашен кривим, изречена казна затвора која је том законском одредбом прописана као врста санкције (казне) која се може изрећи учиниоцу тог кривичног дела и иста је окривљеном одмерена у висини која не прелази границу наведеном законском одредбом прописаног максимума казне затвора, при чему је у складу са захтевом из члана 54. КЗ, суд имао у виду законом прописану сврху кажњавања (члан 42. КЗ) и узео у обзир околности (олакшавајуће и отежавајуће) за које је, оценом на коју је овлашћен, нашао да су од утицаја на висину казне, а које су наведене и образложене у првостепеној пресуди.

Доносећи наведену пресуду, суд је, дакле, приликом одлучивања о врсти и мери кривичне санкције коју ће изрећи окр. Д.Т. за кривично дело у питању, поступао у свему у складу са овлашћењима која има по закону, па, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, није учинио повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Т. неоснованим, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.